

Några tankar - att sätta sej ner

Jag tänkte att vi skulle stanna ett ögonblick just inför det här : att sätta sej ner.

Det finns en bok av Stockholms biskop Ingmar Ström – som heter just så : ” Får jag sätta mej ner ...”

Det har han väl inte så mycket tid med nu, men det är en vilja i alla fall.

Att sätta sej ner, det betyder att man är bredvid varandra. Ändå mer än när man står: för då kan den ene vara längre än den andra ... man talar inte från någon ställning som auktoritet, eller myndighet, eller från någon annan position; neråt. Utan är man två så är man två människor.

Jag läste en bok om alkoholism. Bo Gustafsson – Systemet. En skildring av en som kommit allra längst ner i gropen. Så kom han på ett sjukhus. En sköterska sa till honom: Hur har vi det nu då? Som dom säger där. Han upplevde det så oerhört starkt. Ordet vi. Han var innesluten i en medmänsklig gemenskap : Så han svarade : Jo tack vi har det bra.

Att sätta sej ner betyder också att man ger sej tid med varandra. Att man är hos varandra. Något som gott kan komma före de ev. ärendena eller orden. Jag har hört om samerna : När man kommer in i en kåta, så ska man först sitta tyst en kvart. Sen kan det komma något ord eller ett samtal kanske. Men det är just detta : Först ska det vara närvaro. Man ska vara hemma hos sej själv, men kan man så att säga byta bostad – besöka den andre, bli hemma hos varandra.

Vi har en visa där refrängen är så här : Gud ge mej tro / trygghet från dej / hos varandra

Ibland kan man uppleva några rader ur en sång. Jag upplevde de här raderna i refrängen, på en flygplats nere i Tunisien. Det var psalmkommittén som var där, som hade gett sej iväg så långt för att få lite lugn och ro. Vi var på hemresa. Så kom alla kappsäckarna i en buss. Men min var inte med. Jag blev nervös så klart, för jag hade en del manuskript och anteckningar där, som jag inte ville bli av med, även pass och incheckning m.m. Jag kände mej alldeles urblåst och vimsig. Men så kände jag plötsligt stödet att de andra i gruppen var ju bredvid mej : då tänkte jag på den refrängen : Gud ge oss tro / trygghet från dej / hos varandra ...

När jag tänkt på min tjänstgöring som präst, vad det är jag själv haft mest behållning av - så är det just detta från hembesöken : att sätta sej ner. Det är inte det att man kommer i något särskilt ärende, eller av någon anledning, en födelsedag eller något annat. Inte för att man kommer för att dela ut några tidningar eller inbjudningar. Utan bara att man kommer.

När jag var i Vasastan och gick omkring på det viset, var jag alltid blyg, tänkte att man kommer kanske olämpligt, eller att det skulle vara påträngande. Så jag kom in bara och fick sätta mej ner ... Sa inte något särskilt. Den jag kom till fick börja och så gav det sej. Alltid när jag gick hem tyckte jag att jag varit med om något riktigt.

För några somrar sen skulle vi på semester, och jag ville inte att prästgården skulle stå tom, så jag satte in en annons om att nån skulle få kunna bo här en månad. (Anders Frostenson var då präst på Lovö) Så kom det en äldre dam ut. Hon hade med sej en dotter som var i trettioårsåldern och ett par barnbarn. Hon hade bott i Vasastan. Så sa hon : Jag känner igen pastor Frostenson. När vi bodde på Kungstensgatan, så kom pastor Frostenson och hälsade på och satte sej ner på golvet och lekte med min dotter, som var tre år då. Det var en mycket korrekt dam, men det kom hon ihåg, fast jag hade glömt det alldeles.

Att sätta sej ner, det är att vi är närvarande hos och för varandra. Det kan betyda väldigt mycket på det mellanmännsliga planet. Men också religiöst : Gud är närvaro. Han är den allestädes närvarande. På engelska heter det att han är Prescense. Samma ord som i det svenska tempusordet presens – här och nu. Den mellanmännsliga närvaron är nog på många sätt en förutsättning för att vi ska kunna uppleva Guds närvaro. Och vi kan sluta här med att lägga ett hastigt advents perspektiv på det. Advent är väntan. I all väntan finns det också stillhet. Att man sätter sej ner hos varandra – så att det kan bli ett rum av stillhet mellan mänska och mänska. Där man inte utför några prestationer. Det är i den stillheten och gemenskapen Kristus kommer till oss. Det är vad han själv sagt : ” Där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland er. ”

Anders Frostenson